

„Az Úr Lelke betölti a
földkerekséget, alleluja!”

Juan Bautista Maíno – Pünkösöd

A Szentlélek műve az életünkben

Jézus e világból való elmenetele miatt szomorkodó tanítványainak megígérte a Vigasztaló (Parakletos) elküldését, aki kivezeti őket a testet-lelket sorvasztó szomorúságukból (vö. Jn 15,26k; 16,12-15).

A Parakletos görög szó jelentése ügyvéd, aki kiáll valaki mellett, aki megvéd valakit. A szó tolmácsot is jelent, aki közvetít és magyaráz. A szó jelentése magában foglalja még azt, aki támogat és bátorít. A Szentlélek áll az apostolok mellett; a megfelelő szavakat Ő adja majd ajkukra, amikor konfliktust kell kiállniuk. Mit jelent ez nekünk?

A Szentléleknek köszönhető, hogy eltölthet annak a meggyőződésnek az érzése, hogy nem vagyok egyedül a hittemmel egy olyan világban, amely elzárkózik az Istennel egybekötött életben rejlő szépség előtt, de megnyílik a sekélyes hiszékenységeknek. Ügyünket magáévá teszi a Szentlélek, és ő maga jár közben értünk az Atyánál: „Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal” (Róm 8,26).

Nem vagyok elveszett a hittemmel, nem a vesztes állásban vagyok. Élhetek másként, mint a körülöttem élők. Szabadnak érezhetem magam, mert a szabadság Lelke otthonra talált életemben. Mindenhol és mindenkor tanúsíthatom meggyőződésemet: a hit az egyetlen út, amely elvezet az élet teljességére. Annak a meggyőződéssel történő megvallására hív a Szentlélek, hogy Jézus az Isten Fia, akiben hinnünk kell. Ebben a tanúskodásban a Szentlélek a támaszom. Aki ellenáll ennek az igazságnak, megátalkodik.

Ugyanaz a Szentlélek, aki az erősség Lelke, elvezet a vallási igazság teljességének felismerésére. Ez a folyamat igényli a folyamatos lelki megtisztulást, hogy általa egyre jobban beelássunk az Istennel egybekötött élet mélységébe, és megvilágosodjon számunkra minden. A Szentlélek nem mond újat és eltérőt ahhoz képest, amit Jézus mondott, hanem feltárja Jézus kinyilatkoztatásának valós értelmét. A Szentlélek a belátást Jézus kinyilatkoztatásába, és annak megértését az apostolokon, az Egyházon keresztül adja, hogy torzítás nélkül láthassam a mai életkontextust, és értelmezzem jól az idők jeleit.

Az élet állandó kísérője a hazugság, amelynek eredője az ördög (vö. Jn 8,44), a bűn (vö. Jn 17,18) és a halál (vö. 8,24). Ezek ellentéte Jézusban jelent meg, és orvoslásukat őáltala kaptuk:

folytatás a 2. oldalon ►

► Hazugság helyett igazságot, bűn helyett világosságot (vö. Jn 8,12) és halál helyett életet (vö. Jn 14,5). A Szentlélek árasztja ránk azt a kegyelmi világosságot, hogy megkülönböztessük az igazságot a hazugság (=halál) minden formájától. Ennek belátásához Ő gyújt fényességet lelki szemünknek: „Ne oltsátok ki a Lelket, s a próféta beszédet ne vessétek meg. Vizsgáljátok felül mindent, a jót tartsátok meg. Mindenféle rossztól óvakodjatok” (1Tessz 5,19-22).

Emberi létezésünk szorul értelmezésre, hiszen az ember szellemiségénél fogva felveti a honnan, hová és miért kérdéseket. „Mi az ember? Mi az élet értelme és célja? Mi a jó és mi a bűn? Honnan ered a szenvedés és mi a célja? Melyik út vezet az igaz boldogsághoz? Mi a halál, az ítélet és a halál utáni megfizetés? S végül mi az a végső és kimondhatatlan misztérium, mely átöleli létünket, melyből eredünk, s mely felé tartunk? Mi az ember eredete és létezésének végső célja: Miben áll az élet értelme? Miért keressük az igazságot, a boldogságot? Miért akarunk élni

örökké?” (A II. Vatikáni Zsinat Nostra Aetate kezdetű nyilatkozata az Egyház és a nem keresztény vallások kapcsolatáról).

Ezek a kérdések tükrözik annak megtapasztalását, hogy valamilyen homály, szellemi sötétség vesz körül minket, amelyet szét akarunk oszlatni az igazság fel- és elismerése, ill. megvallása érdekében. Magunktól erre nem vagyunk képesek, ezért rászorulunk az igazság Lelkére, mert azt nyilatkoztatja ki, amit Jézustól kap.

A Szentlélekből áradó megvilágosítás ösztönzés és vezetés. Ajándékaival állandóan tökéletesíti hitünket; vágyat kelt az egyre odaadóbb elmélyülésre a hitben, hitünk igazságainak ízlelésére; egyszerűbbé és elmélyültebbé teszi az imát; tisztítja és táplálja lelkünket; ösztönöz, hogy keressük, szeressük Isten akaratát mindenek felett, és ennek következtében egyre jobban hasonlónak válunk Jézus Krisztushoz, aki életünk és feltámadásunk. 🙏

Krakomperger Zoltán

A boldogság éltető forrása!

Az egyik nap korán reggel, amikor még egyedül voltam a templomban, a szokott helyemen ülve, lelki szemem előtt megjelent a Szentírás egyik legszebb lapja, a boldogmondások. Imádkozó lelkem ezt mondja: „Boldogok a szelídek, mert ők bírják a földet. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok, akik éheznek és szomjúhozják az igazságot, mert ők megelégtetnek. Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent. Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyeknek országa” (Vö. Mt 5, 3-11).

A boldogság bőséges éltető forrása! Aki ebből iszik, nem szomjúzik többé. Hiszen ebből merni mindenkinek szabad, mégis oly kevés a boldog ember, és sok a boldogtalan. Mert nem tudnak felülemelkedni a minden napok nehézségein. A boldogságra vivő út az, mikor a nyolc forrású élő vízből iszunk, mely éltet s üdít. Meg-

nyugtat, felvidít, boldogságot szerez. Gyertek ide mindnyájan, akik fáradoztok, akiket terhekkel megrakott az élet, ha hálátlanságot, bántást szenvedtek el, s mindazok, kiknek arcára mély barázdát szántott az élet keserű könnye! Jertek, tanuljátok s tapasztaljátok meg, hogy mi az igazi boldogság!

Az élő forrás ellentéte annak az álomképnek, melyet ez a világ boldogságnak nevez. Nem a gazdag boldog, hanem a lelki szegény. Nem az, aki megbántásra bántással felel, hanem aki békén tűr.

Vágyunk: a mennyország! Boldogság örök tanyája, Igazság országa, Isten szent városa.

Ahol nincs fájdalom, csak öröm, hol nincs többé könny, csak mosoly.

Ez az Istenhez vezető biztos út!

Jézus vár reád és reám is, mindnyájunkra; kézen fogva akar a mennyországba vezetni!

Antalfy Katinka

A baj gyökere

Támadásnak voltak, vannak kitéve közösségeink. Szomorúan tekinthetünk széthullt családjainkra. Sodródó és tartás nélküli személyiségek nem bírják az árral szembeni küzdelmeket, már azért sem, mert manapság sok fiatal identitás-zavarral küszködik. Ilyen személyiségek nemigen alkothatnak szilárd közösséget, és ezeket könnyű volt befolyásolni, hogy tömeget alkossanak. Az elmúlt rendszerben a párt a megélhetésen keresztül sokakat befolyásolt és kézben tartott.

Keresztény szempontból lehet ízetlen és szürke a nagy tömeg, de sokan úgy voltak vele: arra mennek, amerre a vezetők mennek, vagy amerre vezetik őket. Ha a vezető súlytalan, vagy nem az igazi értéket képviseli, akkor a későbbi generációk valóban rabszolgasorra jutnak.

Hadd említsem a szervita rend hét alapítóját. A XIII. század feszültségekké teli volt Itáliában is, de főleg Firenzében. Itt a már vonzó, Máriát dicsérő egyesületbe kérte felvételét hét férfi, akik kereskedők voltak, sokat utaztak, de látták a kor forrongását, nemcsak a császárpártiak és a pápa-barátok között. 1233-ban és 1240-ben megjelent nekik Szűz Mária ajánlva az Ágoston regulát és ruhát. Előbb elvonultak, remeteként éltek, de később visszatértek a városokba. Mária szolgálói néven váltak ismertté, és a „Lectio Divina”, a szentmise, zsolozsma és az irgalmasság gyakorlása volt a programjuk. A fájdalmas anya tisztelete általuk terjedt el. Azért említem ezt, mert a hét férfi összefogása és az égiek útmutatása új szintre vitt az egyház életében.

Nagyobb hatást gyakorolt Loyolai Szent Ignác az egyház megújulására, aki előbb utazott, majd tanult és társakat gyűjtött a cél érdekében, és a gyümölcs igazolva elképzelését, Isten áldása volt munkáján.

Az élet igazolja, hogy a jó ügyeket fel kell vállalni azért is, hogy a szellemi-lelki örökség ne hulljon szét. A közösség ügyét, a közjót értékelendőnek, szentnek kellene tartani. A hiú és a maga szerepét fényesítő egyének gátolnak. A rossz példa és a bűn, sajnos befolyásol és gyengít mindenkit. Az emberek most a mai világ szlogenje: az „én is kipróbálom” jelszó által nem akarnak lemaradni semmi új vagy tiltott dologról. Sokszor eltűnöktem az életem és a történelemben. Azok tudtak maradandót alkotni, akik értékben és közösségekben gondolkodtak, és cselekedtek, áldozatokat hoztak ezért. Jó és szent ügy indításánál sokszor az Úr azokat választja ki, akiket a közösség nem sokra tartott, sőt féltékenységből sok alkalommal gáncsolták őket. Eltű-

nódhatunk azon is, hogy miért erőtlene a közösségeink. Egyesek sokszor fenntartással vannak: ha ez ott van, vagy ez a vezető, ő nem megy közéjük. Valóban vannak vonzó és vannak taszító személyiségek. Tudnunk kell, mit vállalunk fel, és a szent ügyet alázatos lélekkel kell szolgálni. Riasztó lehet a hatalom vagy a rang érzékeltetése. Itt hozzá sem lehet szólni, nemhogy beleszólni. Ha nincsenek sugárzó és vonzó egyéniségek, addig nem szövődnek olyan közösségek, amelyekbe igazán törekednének az emberek. Messze vagyunk attól, hogy éreztessék velünk: jó, hogy vagy, jó, hogy itt vagy. Szembesülnünk kell azzal is, hogy ki és mi erősíti a közösségi hálót! Meg kell hívni az Urat és a Szentlelket vándorlásunk társának. Az égiek adják az állandóságot, a szilárdságot, a személyességet. Ezt a gondot, problémát nem hagyhatjuk megoldatlanul, mert a döglött kovász is tovább rombol. Nem elég mosolyogni, hanem szeretetből égni és égetni kell.

Építkezésnél sokat számít a kötőanyag, mindezt tapasztaljuk közösségeinknél is. Sajnos, hamar széthull a családi közösség. A hagyományt vagy szokásokat az egyéni érdekek elsorvasztják. A haszonelvűség hamar elfojtja a jó szándékokat.

Mi az, amire figyeltetnünk kell? Ahonnan jött az ember, vagy ahonnan kifejlődött, az iránt adósággal tartozom. Ebben első helyen kellene lennie a hálának, ez azonban hiánycikk nagyon sokszor. Ki kell állni az örökölt, több évezredes bibliai szellemi-lelki kincsek mellett. Hangot kell adni szóval és tettel bizonyítani azt, amit Jézus vár tőlünk: „úgy szeressetek, ahogy én szerettelek titeket!” Nagyon sok veszély fenyegeti nemcsak a fiatalokat, hanem mindenkit az üdvösség szempontjából. Ha nem eszitek a testemet – mondja Jézus – nem lesz élet bennetek.

A negatív dolgok mindenkire egyformán veszélyesek. A szellemi-lelki kincsekhez való kötődést meg kell szilárdítani, mert viharok lesznek, és ha nincs szilárd kötődés, akkor elviszi a szél nemcsak a kalapunkat, hanem magunkat is. Építeni kell a szellemi-lelki baráti kapcsolatokat is, mert barátainknak fontosak vagyunk. Az ügyért való aggódásunk nemcsak szavakban kell, hogy jelzést adjon, hanem állandó ima-téma legyen megmaradásunk ügye.

Minden korban és mindenki esetében nagyon lényeges az egoizmus elleni küzdelem. Egyedül nem lehet üdvözülni, de elkárhozni sem. Másokért élő keresztyének tömegeire van szükség. Itt van tehát a baj gyökere. Minden nap fel kell venni a keresztet. Önnevelés és a kegyelemmel való együttműködés a megoldás kulcsa.

Orosz Lőrinc ny. plébános

A Lélek hangja a szívemig hatol

LELKEK A LELKEKKEL ÖSSZEÉRNEK, BENNEM MEGBÚJVA TOVÁBB ÉLNEK

Gyermek lettem újra! Drága jó Szeretteim az egyházi iskolai élményeikről mesélnek nekem. Áhítattal hallgatom. Édesapám most éppen Kalazanci Szent József intelmeit olvassa fel:

Istennek nem szolgálhat az,
aki nem uralkodik önmagán.

Jaj annak, aki a jók között rossz!

Nem szegény az, aki nem érzi
a szegénység kényelmetlenségeit.

Nem tiszta az, aki nem menekül
a tisztaság ellenségei elől.

Nem engedelmes az, aki a más véleményét elvetve
a magáét követi.

Hogyan leszel a világ világossága,
ha még tenmagadnak sem fényeskedel?

Nem nyerheti el (jutalmul) Krisztust az,
aki nem tud szenvedni Krisztusért.

Nem bizalmasa Istennek az,
aki nem barátja az imádságnak.

Másoknak használni, önmagának kárára lenni:
ostobaság, nem szeretet.

Aki Krisztus szolgája akar lenni,
az nem kíván szentnek látszani.

Semmit sem adott Krisztusnak,
ha nem adtad Neki az egész szívedet.

Krisztus szolgája békésen eltűr mindent,
keveset beszél, és sokat dolgozik Krisztusért.

Kobakomat valamint gyermeki lelkemet megérintik
ezek a mondások. Szüleimnek kicsi szívem ezt súgja:

– A szent helyen szolgálónak: türelmesnek, jóságosnak és megértőnek kell lennie!

– Az arcán mosoly ragyogjon!

– Legyen lámpás az emberek között, s olyan fényt sugározzon, amit az Isten megáldott!

Szüleim meghatódva ölbe kapnak, s a pofimom sok-sok puszi cuppan; homlokomra kis kereszt rajzolódik. A földi mennyország élménye itt véget ér.

Felnőtt vagyok a jelenben! Szent József tanító, bölcs intelmei a mai kor emberéhez is – felnőttéhez s gyerekéhez egyaránt – szólnak. Elgondolkoztatóak, megszívlelendők és elmélyülésre készítőek. Most is csak azt mondhatom, amit akkor gyermekként súgtam az én szeretteimnek:

– Sugározd a fényt, hogy az emberek lássák rajtad, hogy Isten gyermeke vagy!

Antalfy Katinka

Jézus mondá!

NE TEGYÉTEK A HÁZAMAT MOBILTELEFON CSENGÉSEK OTTHONÁVÁ!

A mikor a templom előterébe lépünk, mind a három ajtón megtalálhatjuk a felszólítást: „Jézus hív, de nem a mobilodon!” Az utóbbi időben a kora reggeli szentmisén valakinél rendszeresen csörög, s zenél a mobilja. Az egyik héten, egy hétfői napon, hetszer zajongott a telefon. Nekem nincsen zajt keltő eszkööm, de annyit tudok, hogy le lehet némitani vagy

kikapcsolni. Elsőként a miséző papot, másodlagosan bennünket, híveket is zavar, megdöbbsent ez a hozzáállás. Már korábban írtam, hogy Isten szeretetből teremtett bennünket, és ezzel együtt jó érzést is plántált a szívünkbe. Ez a viselkedésmód viszont ellentéte a jónak!

Kérem a templomba járó híveket, hogy mobiljaikat némítsák le, mielőtt az Isten szent házába belépnek!

Antalfy Katinka

Ödön

Nagy Ödön 44 éves hajléktalan ember. Gyermekotthonban nevelkedett. Az amúgy is nehéz gyermekkor, ami a szülők hiányából eredt, a rengeteg bántalmazás csak tovább fokozta. Szakácsnak tanult, amit nagyon szeretett. Fiatal felnőttként táncolt. Barátaival breaktánc csoportot alapítottak, amivel felléptek számos országban. Így eljuthatott többek között Dubaiba, Svájcba, Németországba. Ennek a korszaknak a többiek élethelyzet-változása vetett véget: családalapítás, munkahely, valamint egyik társuk öngyilkossága. Az öngyilkosság gondolata Ödön életében is többször jelen volt, sajnos, az életforma hozza magával. Ahogy érzékelem, a hite az, ami őt ettől viszatartja.

Naponta jön be nappali ellátásba, melegedik, tisztálkodik, de leginkább emberi kapcsolatait ápolja. Telefonon, interneten szokott beszélgetni egy pesti barátjával, aki néha segíti. Többi társával jól kijön, kedvelik. Mélyebb beszélgetéseket viszont csak velünk folytatott. Elmondása szerint egyedül van, és nem is szeretne társal, csapatban lenni a hajléktalanságban. Valahol megértem, nemrég is nagy bajba került, mert egy ismerőst rájta keresték, aki már azóta börtönben van.

Ödönnek van egy huszonéves fia, szoktak találkozni. Nem alkotnak családot, mert az édesanya prostitúcióból él, amivel Ödön nem tud együtt élni. Szokott járni Bodaszőlőre egy nőhöz. Ödön takarít, főz. Rettenetek a körülmények, be sem lehet menni a felhalmozott szeméttől a házba. Próbál ugyan rendet tartani Ödön, de emellett még a nőnek pszichés zavarai is vannak.

Betegsége az alkohol. Nagyon szépen le tudja vezetni, kívülről nagyon jól látja magát. Napi négy liter bor szükséges neki, akkor érzi magát stabilan. Elmondása szerint is a napi célja ennek az alkohol-mennyiségnek a beszerzése. Ez tölti ki a napját, ami szomorú, mert lenének céljai. Gyengének gondolja akaratát, belső készítését. Gyerekkora óta nagy az úr benne, és az alkohol a szeretetet és mindenfajta érzelmi hiányt pótolja. Fizikálisan is függ. Próbált programokban részt venni, de nem sikerült.

Szomorú történet ez is, mint általában a hajléktalanság. Ahol nincs kapaszkodó, ott könnyen meg lehet csúszni, felfelé nehéz, segítség nélkül lehetetlen.

Ödön személyében egy mély érzésű és gondolkodású embert ismertem meg. Az együtt töltött idő rövidsége miatt nem volt alkalmunk a gondolatainak mély-

ségét lejegyzetelni. Szerettem volna, ha nemcsak belebelekaptam egy-egy gondolatba, hanem ki is fejté azokat. Voltak olyan megállapításai élet és halál összefüggésében, amiken napokig gondolkodtam. Vannak ismeretei a Szentírásból, amiket le is vezetett nekem. Ezekre szerettem volna fókuszálni, mert amiket mondott, ahogyan mondta, nem mindennapi volt. Szóban ezek megtörténtek, írásos nyoma azonban nincs.

Ödön gondolatai

Vannak dolgok, amit most nem igazán tudok megmagyarázni. De hiszem és gondolom, hogy Isten egy olyan Teremtő, aki nem csak, hogy jó, de igaz kegyelemmel és igaz szeretettel létezik. Nagyon sok minden van, amit most nem értenek az emberek. Néha nehéz elfogadni mindazt, amit nap mint nap nagy fájdalommal vagy boldogsággal él vagy próbál megélni egy ember, aki talán hisz, vagy csak fél attól, amit lát ebben a nehéz világban. Van egy mondás, ami így szól: mit ér az, ha az egész világot megnyered, de lelkedben kárt vallasz. Sokat jelent az, hogy szeretetben élsz, vagy csak álmodozol arról, hogy létezik a te életedben, vagy csak falat építesz belőle, ami nem túlértelmezi azt, aki valójában vagy. Soha ne azt keresd, ami már elmúlt, kár volna fáradoznod azért, ami már nincs, az élet ennél több.

Mert a boldogság akkor adatik meg, ha semmi olyat nem teszel hozzá, aki nem te vagy.

Soha ne mutasd azt, hogy gyenge és sebezhető vagy, mert az ellenség mindig azt veszi célba, mert a háborút soha nem az nyeri, aki elkezdte, hanem az, aki ellen azt vívják, mert a tökéletes védekezést senki meg nem tudja törni.

Egy nap megkérdezik tőled, hogy miért harcoltál, és te azt mondod, hogy a megélhetésért. És most boldog vagy? Sajnos nem vagyok az. Ha van lehetőség arra, hogy az légy, mindig adj magadnak időt rá.

Minden, aki te vagy, az ott van benned, nem számít, az, hogy ki mit gondol rólad. Az a fontos, hogy te higgy magadban, aki vagy és amit el tudsz érni, a többi másodlagos.

Ha csak az volnék, akinek látni és érezni akarnak, akkor soha nem tudnék az lenni, aki valójában vagyok.

A harc lényege nem azon múlik, hogy milyen erős vagy, hanem azon, hogy mennyire vagy kitartó és türelmes ahhoz, hogy elfogadd úgy magad, ahogy Isten teremtett és megáldott.

Összeállította: Novák Orsolya

Nyolc perc szívdobbanás nélkül

MÉSZÁROS KRISZTINA VALLOMÁSA A GYÓGYULÁSÁRÓL

„**M**ondass értem misét!” Ez volt a legutolsó mondata Mészáros Krisztinának, mielőtt végleg elvesztettem vele a Messenger kapcsolatot. Krisztina negyvenhat éves, egyedül neveli a gyermekét. Ezelőtt betegeket látogatott, sokszor ugyanolyan élethelyzetben lévő embereket, amelyet ő maga is megélt. A hasonló állapot néha nagyobb erőt kíván a kísérőtől, hiszen ő maga is érintett.

Krisztina napjainkban *újjaszületve* a szociális szférában dolgozik segítőként Berettyóújfaluban. Az alábbiakban az ő beszámolóját olvashatjuk:

Újjaszületésem előtti hónapokban elfordultam Istentől. A külsőségeknek éltem, és stresszeltem a lakáshitel, a kevés fizetés miatt. Egzisztenciális gondjaim egyre csak nőttek, a lányommal és a társammal is mélyre került a kapcsolatunk, majd egy másik munkahelyet kellett keresnem. Míg a végleges döntést meghoztam, szorongással teltek a hetek. Ebben a reményvesztett helyzetben állandóan aludni szerettem volna azért, hogy ne gondolkozzak a holnapon. Nem jártam templomba, és nem találtam a megoldást sem, az egyre csak nyomasztó, külön-külön is súlyos élethelyzeitemre. A betegségben csúcsosodott ki az önpusztításom.

Tavaly augusztus közepén kerültem orvoshoz, onnantól kezdve gyorsultak fel az események. Az eszméletem utolsó pillanatában könyörögve kértem a barátaimat, hogy mondassatok értem misét... Már ezekre sem emlékszem pontosan, de a riadólánc elindult, a felajánlás megtörtént.

Ezalatt az idő alatt leállt a vesém, a májam. A tüdőembólia sem a legjobbkor jött. Majd beállt a legrosszabb: a klinikai halál. Kétszer élesztettek újra, egyszer nyolc percig nem dobbant a szívem. Mindenki megijedt a környezetemben. A családom is rögtön összezárt: Budapestről, Nyíregyházáról, Berettyóújfaluból napi látogatóim voltak. Imádkoztak, könyörögtek a gyógyulásomért. Közben már minden holmimat és a Bibliámat is hazaküldték az ápolók. Mikor testvérem szembesült ezzel, azonnal intézkedett, hogy mindent hozzanak vissza. Elmondásukból tudom, hogy ettől kezdődött visszatérésem is. Mintha a Biblia jelentette volna számomra a köldökzsinórt az élethez. Előtte az orvos szívtranszplantációról beszélt, és a tények, hogy kétszer élesztettek újra, nagyon megviselték a környezetemben lévőket. A volt kolléganőim minden nap meglátogattak,

imádkoztak az ágyamnál, és a fülembé suttozták, hogy meg kell gyógyulnom. A kórházlelkészi szolgálat lelki vezetője, Tóth Laci atya ellátott a betegek szentségével.

Nincs halálközeli élményem, nem volt fény az alagút végén sem. Erről az eseményről is a későbbi elmondásokból értesültem. Két hét telt el az életemből úgy, hogy a kórházi történésekből semmire sem emlékszem. A mélyaltatás alatt olyan élményben volt részem, mely boldoggá tett; az otthonomban voltam, és idilli módon éltem a hétköznapiakat.

Augusztus 27-én ébresztettek sikeresen. A közvetlen vizsgálat bizonyította, hogy nincs értelmi károsodásom sem. Rohamosan gyógyulni kezdtem. A gyógytornász kérte, hogy álljak fel az ágyamból. Ezután még egy ideig pelenkáztak, de minden kedvezmény, amit kaphattam, ígéret tárgya volt. Ha megeszem a darabos enivalót, akkor leveszik a pelenkát. Ha sétálok két lépést, kihúzzák ezt a csövet, kiveszik a kanült belőlem, majd a katétert is. Így alkudoztunk, ha én ezt megcsinálom, akkor ők betartják ígéretüket. Elcsodálkoztak rajta, és mondták is többször, hogy képtelenség, hogy ilyen gyorsan felépülök.

Szeptember hetedikén hazaengedtek. Az otthonomban ültem, és azon gondolkodtam, hogy megélem-e a holnapot. Gyengének éreztem magam. Elvesztettem a biztonságérzetemet, mert hiányoztak a nővérek tapasztalt és emberséges gondoskodásai, és a magabiztos orvosok szakértelme. Nem pittyegett a szívem ritmusát hallató gép a fejem felett. Sokáig féltem elaludni éjszaka. Naponta számtalanszor megmértem a vérnyomásomat, biztosan szabályosan dobban-e még? Ma már egyáltalán nem mérem, és elhagyhattam a gyógyszereim zömét.

Minden nap beszélek az Istennel. Reggel hálát érzek azért, hogy felkelhettem. Napközben sokszor elbeszélgetek vele. Kérdéseimre jön a válasz. Egy idézeten, egy mondaton, legtöbbször embereken keresztül. Ha megjelenik az aggodalom, később minden jóra fordul.

Decemberben voltam szívultrahangos vizsgálaton. Az orvos nem hitte el, hogy egy olyan betegség, amely nem gyógyul magától, az nincs többé. Hitetlenkedve kérdezgetett: Krisztina vallja be, hogy beavatkozás történt. Doktor úr, mondtam. Itt a gondos kezelés mellett csak a Jóisten keze avatkozott be.

Új életet kaptam, megtisztultam. Leállt minden szer-

vem, majd újraindult, így én új ember lettem. Az összes körmöm szélteben kettétört. A hajam majdnem minden szálát elveszítettem, féltem, hogy még két nap és megkopaszodom. Visszazökkentem, néha úgy érzem, a kelletténél jobban megcsap a világi élet szele. Ilyenkor mindig figyelmeztetem magam arra, hogy honnan jöttem, és hogy hová tartok.

Mély hitbeli meggyőződéssel és bizalommal vagyok a Jóisten felé, mert tudom, hogy átsegít minden nehézségen. Már nem aggódom a holnap miatt, csendben minden rendeződött az életemben. Megerősödtem, értékelem az embereket a környezetemben, többet barátkozom, nyitottabb lettem mindenre.

Mindenről később szereztem tudomást. Az újraélesztés valósága nekem sokkot jelentett. Igazán akkor értettem és fogtam fel, hogy itt bizony sokkal több és végzetes dolog történhetett volna. Ezen a világos és egyértelmű jelen elgondolkodtam. Ha visszajöhettem, mi lehet az oka? Átértékeltem az életemet, a reset gombot már valaki megnyomta, tiszta lappal újra élhetem az életemet.

Ha a Jóisten feladatra kérne, elfogadnám, mert úgy érzem, életem végéig tartozom Neki, amiért megengedte az életem folytatását. Keresem és befogadom az

értelmét, és a lehető legtöbbet kihozva próbálnám teljesíteni a kérését. Már nem akarok lázadni. Teljes mértékben elfogadom az Ő akaratát.

Ha tehetem, elmesélem bárkinek, és büszkén vallom, hogy Isten megmentett. Könnyen tudok róla most már beszélni, mert minél többször elmondom, annál könnyebb hordoznom. Ma már olyan, mintha egy ember történetét mondanám el, mintha nem is velem történt volna.

Mostanában ritkábban keresnek azok, akik melletttem voltak életem egyik legnehezebb helyzetében. Köszönettel tartozom nekik érte. Elfogadom, mert érzem, hogy Isten mindig itt van velem, és támogat.

Nélküle nem érdemes élni. Néha lehetetlennek tűnő dolgok válhatnak lehetségessé. Sosem késő hinni és bízni Benne. A hitet nem lehet erőltetni, azt érezni, megélni kell. Nemcsak a rosszban, hanem a boldogságban is. Legyünk nyitottak minden apró csodára, és előbb-utóbb meglátjuk benne Isten jelenlétét.

*Lejegyezte Geréné Sárga Mónika
beteglátogató munkatárs*

Isten ajándéka!

*Meglátni mindenben – mindenki a szépet,
a jót s a tisztát!*

*A természet lágy ölén nézd a patak vizét, mely
éltet, üdít s frissít.*

Nézd a fát, mely virágba borul, s bő termést hoz.

*Nézd az eget, ott vagyon a fény: a Nap, a Hold,
a csillagok.*

*Ott rejtőzködik a remény sugara, s a boldogság
kék madara.*

Emlékezz a tisztára, szépre, jóra;

Szíved-lelked fiatalos vidám mosolyára.

Ez Isten ajándéka !

Antalfy Katinka

Pünkösöd 2023

*A Szentlélek kiáradt,
és minden hittel élő fölött lebeg!
... – Akkor is, ha nagyon fáradt,
vagy ha lenézik a hite miatt
a csak anyagnak élő emberek...!*

*A pünkösöd ünnepe:
a beteljesülés lehetőségét hozta.
Boldog, ki tud mit kezdeni vele,
noha a hitetlenek botrányát okozza...*

*Isten megerősítette általa
a belénk oltott lelket,
hogy repülhessünk Felé szárnyalva:
megérezve, hogy ezt is lehet!
Érzékelhetővé vált így jelenléte:
a pünkösöd: feltámadásunk reménye!*

Dr. Szluha Gyula Antal

Gondolatok Ferenc pápa látogatása kapcsán

Nagy öröm érte hazánkat, rövid időn belül immár harmadjára találkozunk a magyarokkal Ferenc pápa. Nagy előkészületek előzték meg a másodjára, Magyarországra érkező pápa látogatását, ami nem tetszik az ateistáknak, az ellenzékünknek, mert az ország fényét emeli, és a protestánsok egy részének sem, mert sokan nem értik a katolikus vallás lényegét. A zajosan kormányellenes liberális katolikus teológusnő sem várta örömmel a pápa jövetelét, szerinte misztériós terület az ország a pápa számára, mert itt az utóbbi időben, amin a jobboldali kormány idejét érti, nagy erkölcstelenség van. Minden ellenzéki lap igyekszik kisebbíteni ennek a nagy horderejű eseménynek a jelentőségét, holott mindannyiunk számára, nyilvánvalóan áldást hoz. A pápa a béke és az ökumené gondolatával érkezett, ez beszédéből kiderült, és sok jobboldali érzelmű protestáns örül neki. Vannak azonban ellenzői, akik, mint egykor a zsidó farizeusok Jézustól féltették az egy igaz istenhitet, most a pápaimádattól féltik ezt. Ennek az oka, hogy nem értik a katolikus vallás lényegét. Mi ad a félreértésre okot?

Abban, hogy Ferenc pápa fájdalmai ellenére sem vesz be fájdalomcsillapítót, hanem szenvedését felajánlja Istennek, benne van a katolikus lelkiület. Abban is, hogy a vasárnapi szentmisén a hívek az Eucharishtiában részesülnek Ferenc pápa révén, és minden katolikus templomban így történik ez a hét minden napján. Abban, hogy az Oltáriszentség ott van minden templomban, és szentségimádás van, valamint pápa-tisztelet és Mária-tisztelet, ott van a katolikus lelkiület, ami a kívülálló számára nehezen érthető.

Így aztán olyan vádak érik a katolikusokat, hogy pápaimádók, és Mária-imádók, az egy igaz Isten imádata helyett. A pápalátogatás kapcsán is felbukkannak ilyen kommentek a látogatás képei alatt. Milyen tévedésben vannak, az „istentisztelet” védői, akárcsak egykor a farizeusok, akik a Megváltó ellen védték a hitüket, élükön Saullal, aki a lováról is leesett és megvakult, amikor Jézussal találkozott. Vaksága jelezte, hogy nem látja az igazi világosságot, hogy nem lát tisztán, és így elvakultságában, hogy az istenhitet védje, Krisztusra és követőire támadt. Így vannak a pápaimádót, Mária-imádót és bálványimádót kiáltók is.

A pápa Péter mindenkori utóda, akire maga Jézus bízta az Egyházat. A pápa feladata összetartani a világ minden részén létező egyházat, és őrizni a hitet, erre maga Jézus adott megbízást. A katolikusok nem pápaimádók, hanem teljesítők a jézusi parancsnak, a pápa

tisztelői. Az már emberi vétség, hogy az évszázadok folyamán keresztény csoportok elkülönültek, és kiszakadtak az Egyházból. Így az ökumené gondolata helyes, amíg nem akarja megszüntetni az Eucharishtiát az egység nevében. Ferenc pápa karmelita kolostori beszédében méltatta a Magyarországon lévő ökumenét, a különböző felekezetek együttműködését. Szép példái ennek az ökumenikus imanyolcad a keresztények látható és teljes egységéért és a közös keresztútjárás húsvét előtt.

Ugyanez a helyzet a Mária-tisztelettel, mely nem imádatot jelent a katolikusoknál. Nem véletlen, hogy Ferenc pápa egy Máriát a kis Jézussal ábrázoló ikont kapott ajándékba a Szent István-bazilikában. A katolikusok tisztelik méltóképpen az Istenszülőt, aki igent mondott Isten kérésére, hogy világra hozza a világ Megváltóját. Sok Szűz Mária-ellenes és istenkáromló elmélet, vélemény, film született, miszerint Jézusnak voltak testvérei, Jézus feleségül vette Mária Magdolnát, és gyermekeik születtek. Mindez persze hazugság, a hit rombolására és az Istennek oly fontos szüzesség eszménye ellen való. A katolikusok nem bálványozzák a Szűzanyát, csak mint a Megváltó szűz szülőjét tisztelik, aki mindig Szent Fiára mutat.

Sokszor a katolikusok sem fogják fel, milyen kiváltságos helyzetben vannak. Övék a szentségek, beleértve a papi és pápai áldást is, övék az Oltáriszentség, az Eucharisztia, amely Jézus Krisztus szentségi jelenléte. Nem csak megemlékezés Jézusról, testéről és vérééről, hanem a papi átváltoztatás által a hívek valóságosan találkoznak Krisztussal minden áldozáskor. Aki méltatlanul veszi magához szentgyónás nélkül, vagy bűnös életet folytatva, saját ítéletét eszi. A pap felszentelt kezéből a nyelvre áldozás a legméltóbb fogadása Jézusnak. Más keresztény felekezetekben csak Isten Igéje van jelen, az Írás, de szentségi jelenlét nincs. Itt van a vallás folytonossága, az ószövetségi patriarcháktól kezdve a szövetség ládájáig, melyben Isten szentsége jelen volt, hogy vezesse népét, melyből majd a Megváltó megszületik. Van-e véletlen? Nincs, mert Isten maga a véletlen szerzője. „Véletlenül” eltűnt a szövetség ládája, amikor a Messiás a világba jött. Elszenvedte értünk a kereszthalált, majd feltámadt és megalapította a keresztény Egyházat. Ettől kezdve itt található Isten szentsége, nem a szövetség ládájában, hanem az Oltáriszentségben és az Eucharishtiában.

Az Egyház feje, Ferenc pápa láthatóan szenved, de nem vesz be fájdalomcsillapítót. Íme, a katolikus lelkiület, amit sokan nem értenek. Aki részt akar venni a fel-

támadásban, ahogy Jézus dicsőségesen feltámadt, annak a szenvedésben is részt kell vállalni, mert Jézus is szenvedett a kereszten. Minden bűnből, betegségből, vagy más önmegtagadásból adódó szenvedés felajánlása jelenti a katolikus lelkületet. Az önmegtagadások felajánlása mások megtéréséért, lelki üdvéért, az országért történik általában. Ehhez tartozik a békéért való ima és felajánlás.

Ferenc pápa is a béke embere, ez beszédéből a Karmelitában is kiderült. Országunk, most teljes mértékben, szinkronban van ezzel a gondolattal. Az sem vélet-

len, hogy a pápa a mi sokat támadott Alaptörvényünkre hivatkozott, háromszor is. Minthogy Alaptörvényünk a Szent Istváni örökséget állítja elénk, védi a családot a gender ideológiák ellen, ezt Ferenc pápa is nagyon szimpatikusnak találta. Megemlítette a „jövevények” befogadását is, amit egykor Szent István jelölt ki nekünk. Tudja, hogy az ukrán menekülteket segítjük és az üldözött keresztényeket, amit nagyra értékel.

Nagy megtiszteltetés és áldás számunkra Ferenc pápa látogatása, figyelmen kívül kell hagynunk a becsmérők, félreértelmezők szavait.

Pók Katalin

Akinek mindene a krisztusi szeretet volt

NÉHÁNY GONDOLAT DÉR ANDRÁS ÍRÓ-RENDEZŐ APOR VILMOS PÜSPÖKRŐL ÍRT DRÁMÁJA KAPCSÁN

Mottó: „A kereszt erősíti a gyengét, szelídíti az erőset.” A mottóul választott idézet Apor Vilmos püspöki jomondata volt. Ehhez tartotta is magát egész áldozattal teli életében. A Keresztre-feszítettől kapott erőt, ha elgyengült olykor, a kereszthalála utáni Feltámadott intette józanságra, ha netán elragadta az indulat.

Az erdélyi arisztokrata származású Apor Vilmos (1892–1945) korán eljegyezte magát a papi hivatással, amit káplánként Gyulán kezdett, majd ugyanitt lett plébános 1918-tól. 1941-ben XII. Piusz pápa a győri egyházmegye püspökévé nevezte ki. Püspökként áldozta életét egyházáért és népéért. Haldokolva is szeretett papjaira és magyar népére gondolt, majd nemes lelkét Istennek, Atyjának kezébe ajánlotta, megbocsátva ellenségeinek. Jelképesnek tekinthetjük, hogy 1945 nagypénteként érte a végzetes szovjet-orosz golyó és azon év húsvéthétfőjén halt meg. Csak 1986-ban kerülhettek áldott hamvai a győri Nagyboldogasszony-székesegyházba. (Elhunytakor ugyanis Győrben, de a karmelita templomban temették el.)

Ha belegondolunk, hogy az alatt az 53 év alatt, amelyet Apor Vilmos megélhetett, a történelemnek milyen eseményei zajlottak a világban (és benne Magyarországon): a I. világháború sok ezer áldozatával, hazánkban az 1919-es proletárdiktatúra, a II. világháború minden szörnyűségével – akkor értékelhetjük igazán az ő emberi és katolikus keresztényi nagyságát. Egyszerű hívei nem véletlenül nevezték a „szegények bárójának”. Sokszor saját anyagi javaiból adott bőséggel a rászoruló-

nak. De ami ennél is jelentősebb, hogy foglalkozott velük (főleg a fiatalokkal). Szívesen ment munkások és falusi fiatalok körébe, támogatva őket, pl. legényegyletet alapítva számukra. Így nemcsak egyszerű találkozási alkalmat teremtett a munkásifjaknak, de művelődési és hitbeli fejlődési lehetőséget is.

Kedves figurája a színműnek a tejfőlárus néni (mondjuk így: piaci kofa. Magamban a „nép hangjának” neveztem el őt.) Kezdetben kétkedéssel, mondhatni idegenkedéssel fogadja a pap Apor Vilmos gyulai megjelenését, később már szívbéli örömmel „hírel” jótékony tetteit. Ezek nem kis számban és formában nyilvánultak meg. A darab mozaikszerű epizódokban tárja elénk őket. Így rajzolódik ki a drámában a XX. század meglehetősen teljes első felének magyar történelme, benne például a zsidók üldözésével. Apor püspök zsidók százainak életét mentette meg mikor otthonában vagy kórházban, avagy megbízható családoknál helyezte el őket.

Sok könyv, festmény, szobor, emléktáblák, kiállítások stb. beszélnek Apor püspök áldozatos életéről, tetteiről. A kitűnő dráma méltó tolmácsolókra talált a győri színészek személyében. Mi, nézők a főszereplő Apor Vilmos püspök személyében nyertünk egy példaképet. Ő, aki vallotta, hogy „mindenkinek mindene” akar lenni, maga a krisztusi szeretet megtestesítője volt. Ő írta: *„Mindenkihez lesz szavam, mindenki iránt lesz szívem. Mindenkit vezetni fogok az üdvösség útján, megvédem a rossztól, Krisztus Urunk szent nevében. Mindenkinek mindene akarok lenni.”*

Bérczes Mária Klára

Kereszténység Egyház nélkül?

Mi gyakorló katolikusok tudjuk, hogy Pünkösdkor a Szentlélek kiáradását és az Egyház születésnapját ünnepeljük. A napokban hallottam egy esetet – név nélkül adom közre –, hogy XY atyát megkereste egy ember, hogy megkeresztelné-e; azonban – itt jön a csavar –, az illető nem kíván sem az Egyház tagjává válni, sem valamelyik keresztény/keresztényen felekezethez nem akar csatlakozni. Az atya hiába győzködte, hogy a kereszténység nem individualista vallás, hanem közösségi, az illető mintha meg sem hallotta volna. Végül a keresztelkedni vágyó ember úgy kullogott el szomorúan az atyától, mint a gazdag ifjú Jézustól.

Felmerül a kérdés, hogy vajon nem lett volna-e jobb megkeresztelni ezt az embert, hiszen hány és hány csecsemőt keresztelnek meg úgy, hogy utána semmilyen kapcsolata sincs az Egyházzal, hiszen sem a szülei, sem a keresztszülei nem veszik komolyan a keresztelést követő ígéretüket? Az ember első gondolata talán az lehetne ebben az esetben, hogy legalább megadunk egy szikrányi esélyt a megkeresztelt számára, hogy ne a kárhozat legyen a jussa, amikor Isten ítélőszéke előtt számot kell vetnie az életével. Azonban amíg egy csecsemő helyett a szülei/keresztszülei tesznek ígéretet – s az ő felelősségük, hogy megtartják-e azt, vagy sem –, addig egy felnőtt megtérő saját maga tesz ígéretet.

További érvünk még az lehetne a feltétel nélküli keresztelésre, hogy a megszentelő kegyelem a megkereszteltet bensőleg megszenteli, s képessé teszi arra, hogy Isten törvényei szerint éljen: tehát újabb esélyt kap arra, hogy végül az üdvösség legyen az osztályrésze. Viszont egy felnőtt önálló, saját akarattal bíró személy, akinek a döntései következményekkel járnak, s amelyekért felelősséggel tartozik. A megszentelő kegyelem természetesen itt is jelen van, csak amíg egy gyermek életkorának függvényében korlátozottan, vagy egyáltalán nem felelős a döntéseiért, cselekedeteiért, addig egy felnőtt igen. Megkeresztelkedni nem azt jelenti, hogy magunkra aggatunk egy kitűzőt, amit akár le is rakhatunk, ha úgy tetszik: eltörölhetetlen jegyet kapunk, amivel Isten gyermekeivé válunk. A kereszténység melletti tudatos döntés implicit azt is jelenti, hogy akár a vértanúságig is kitartunk Krisztus evangéliuma mellett. A kopt keresztényeknél mind a mai napig szokásban van, hogy megkeresztelkedéskor – akár gyermek, akár felnőtt az illető – a csuklójuk belső felére tetoválnak egy keresztet, hiszen ahol ők élnek – túlnyomóan iszlám környezetben – bármikor bárki vér-

tanúságot szenvedhet, így a megkeresztelt személy környezetében előfordulhat, hogy nem marad senki sem életben, aki tanúsíthatná, hogy az illető már részesült a keresztség szentségében. Az ISIS által közzétett nyilvános kivégzéseknél biztosak lehetünk abban, hogy a keresztény áldozatok elnyerték a vértanúk koronáját, hiszen ők nem tagadták meg Jézus Krisztust.

A Hitélet című folyóirat 1967. novemberi számában – http://jelenesek.freeweb.hu/level_a_pokolbol.html – megjelent egy megdöbbentően pontos „beszámoló” / „fikció” a kárhozat mibenlétéről „Levél a pokolból” címmel. Röviden a történet annyi, hogy egy fiatalasszony autóbalesetben meghal, s egy barátnőjének az álmában levelet küld, amiben leírja, hogy ne imádkozzon, ne mondasson érte szentmisét, mert ő a pokolban van. Ebből a cikkből hadd idézzem a következő néhány mondatot: „Küzdöttem Isten ellen. Te ezt nem tudtad. Te még hívőnek véltél. Én azt is akartam. Az egyházadot is rendesen fizettem. Valami biztosítás erről az oldalról – úgy gondoltam – nem árt.” – Az idézet utolsó mondata jutott eszembe, amikor az Egyház melletti elköteleződés szándéka nélkül akar valaki megkeresztelkedni: „biztosítsuk be magunkat erről az oldalról is, hiszen nem lehet tudni, hogy a halálunkkor melyik »életbiztosítást« tudjuk majd érvényesíteni.”

A kereszténységet nem lehet élő közösség nélkül megélni. Fogságban, üldöztetés idején az élő, éltető egyházi közösség rejtve ugyan, de létezik. Akár úgy, hogy a keresztények egymásra ismernek a közös sorsban való osztozásban, akár úgy, hogy tudják: valaki imádkozik értük, áldozatot ajánlanak fel az üdvösségükért stb. Aki azonban tudatosan elzárkózik az Egyháztól, az egy önmagába zárt torz utánzat szerint próbálja megélni az Evangélium üzenetét, ami eleve kudarcra van ítélve, hiszen nincs kontroll; nincs, aki megmagyarázná a Szentírást, nem tud szentségekhez járulni, hiányzik a kultusz, a liturgia, nincsenek példák, példaképek. Az ilyen ember egy pusztán elméleti síkon létező zárt elitklubba tartozik, ahol csak az ego létezik és a saját egóhoz igazított istenkép. Valójában kicsiben és nagyban a különféle egyházszakadások „az én jobban tudom” bizonyosságára vezetődnek vissza.

Biztosan többen találkoztunk már olyan emberrel, aki egyszerűen csak „keresztény”-nek nevezi magát, semelyik felekezethez nem tartozik, hamisnak tartja az Egyházat, s megdöbbentően hajmeresztő magyarázatokat vall és terjeszt egy-egy hitigazságról. Megint mások távol-keleti vallási hiedelmeket (pl. a lélekvándor-

lást) ötvöznek a keresztény tanítással, s születik belőlük egy meglehetősen furcsa vallás, ami csak arra jó, hogy hamis nyugalomba ringassa őket: „valami biztosítás erről az oldalról sem árt...”

Pünkösdkor jusson eszünkbe, hogy amikor megkeresztelték bennünket – senki sem szolgáltatathatja ki önmagának a szentségeket(!) – akarva-akaratlanul be- tagozódtunk az Egyházba, mert Jézus Krisztus az apos- tolokra bízta ezeket, s az ő utódaik révén részesülünk belőlük. S bár hitetlen, megkereszteltetlen ember is ki- szolgáltatathatja a keresztség szentségét (pl. életveszély- ben), az érvényességét az dönti el, hogy az előírt formu- lának megfelelően a „megkeresztellek téged az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében” – szavakat mondván

egyidejűleg természetes vízzel is leönti a keresztelen- dőt. Ekkor ugyanis azt teszi a kiszolgáltató, mint az Egy- ház, s így az istengyermekséggel együtt az Egyház tag- jává is válik a megkeresztelt illető – akár tudatában van ennek, akár nincs.

A Magyar Katolikus Lexikon írja, hogy „a keresztség célja nemcsak az, hogy megszabadítson az áteredő bűn- től, hanem az is, hogy az Egyház tagjává és Krisztus ta- nújává tegyen.” A Szentlélek kiáradása erősítsen meg mindannyiunkat abban, hogy mint égő fáklyák, Jézus Krisztus tanúi világítsunk az Egyház hűséges és aktív tagjaiként a világ számára.

Záborszky László

Hitéleti statisztikánk

2023. február 23-tól 2023. május 27-ig

Keresztelés	44 fő
Házasságkötés	4 pár
Temetés	49 fő
Elsőáldozott	39 fő

Lapzárta

Következő számunk 2023. szeptember 3-án jelenik meg. Kérjük, hogy a megjelentetni kívánt cikkeket 2023. au- gusztus 13-ig küldjék el az impresszumban megadott e-mail címek egyikére, vagy személyesen adják le a plébánián. A beküldött cikkek végén szerepeljen az írás szerzője. A mellékelt képeket mindig külön fájlban kér- jük, nem a szövegbe ágyazva!

Dsida Jenő:

Pünkösdi várakozás

Kész a világ,
Feszült ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha-néha
Sóhajt az Isten Lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes, iszonyú sötét!
A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
Most váratlanul vágyn megvonaglik

És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy alkotónk, oh mondd ki szent igédet
Legyen világosság!...
És ismétlik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
S a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr - kimondja!

Szeretettel várjuk Testvéreinket székesegyházunkban:

- **Egész napos szentségimádásra** június 5-én, székesegyházunk felszentelésének 277. évfordulóján.
- **Hittanosaink tanévzáró szalonnasütésére** a plébániaudvaron, június 9-én 16.30-tól.
- **Bosák Nándor** nyugalmazott püspök atya gyémántmiséjére június 10-én 10.00 órától.
- **Úrnapi körmenetre** június 11-én a 10.00 órai szentmise után. A szentmisén és a körmeneten közreműködik a helyőrségi fúvószenekar. A körmenet útvonala: Szent Anna – Sumen – Tímár és Varga utca. Az idén elsőáldozó gyerekek fogják szórni a virágszirmokat a körmeneten. Kérünk mindenkit, hogy ha van rá lehetősége, gyűjtsön virágszirmot, és hozza be a sekrestyébe! Az oltárokat a szokott helyen állítják fel, amelyhez és az egész ünnep méltó lebonyolításához kérjük a Kedves Testvérek segítségét. Érezzük magunkénak a sátorállítást és a sátrak elbontását a körmenet után! Ezen a napon nem lesz fél 12-es szentmise. Kapcsolódjanak be minél többen a közös ünneplésbe, és tegyünk tanúságot Krisztus Urunk közöttünk létéről az Oltáriszentségben!
- **Pap- és diakónusszentelésre** Nyíregyházán, június 24-én 10.00 órától. Aldozópappá szenteltetik egyházközségünk diakónusgyakornoka, Csapó Márton.
- **Csapó Márton újmiséjére** július 2-án 18.00 órától.
- **Nyári napközis táborba** június 19–23-ig. Reggel 7.00 órától tudjuk fogadni a gyermekeket a 7. hittanteremben és 17.00 óráig biztosítunk felügyeletet. A résztvevők mindennap tízórait, ebédet és uzsonnát kapnak. A résztvevőknek 5 000 Ft személyenkénti hozzájárulást kell befizetni egy hétre. Mielőbbi jelentkezést várok legkésőbb jún. 10-ig. Jelentkezési lap elvihető a sekrestyéből vagy a plébániairodából.
- **Székesegyházunk búcsújára** július 26-án 18.00 órától. A megelőző napon, kedden lesz a betegek szentségének kiszolgáltatása a 18.00 órai szentmisében.
- **Egyházmegyei búcsúra** július 30-án Máriapócsra. Az ünnepi szentmise vasárnap délelőtt 11.00 órakor kezdődik.

ÁLLANDÓ SZOLGÁLATI LEHETŐSÉGEK SZÉKESEGYHÁZUNKBAN:

1. Felolvasás a vásár- és hétköznapi szentmiséken (a szentmise előtt kb. 10 perccel a sekrestyében átnézhető a felolvasnivaló).
2. Családok jelentkezhetnek a szentmise adományainak (kenyér, bor és víz) felhozatalára az oltárhoz. Ehhez szükséges egy rövid egyeztetés a szentmise előtt.
3. Férfiak és nők egyaránt segíthetnek a perselyezésben.
4. Bátorítom a gyerekeket és fiatalokat, hogy ministráljanak a vásár- és hétköznapi szentmiséken. Már első osztályos kortól jöhetnek a gyerekek. A nagyobbak majd betanítják a kisebbeket.

AKTUÁLIS NYÁRI ÉS ÁLLANDÓ SZOLGÁLATI LEHETŐSÉGEK PLÉBÁNIÁNKON:

1. A táborozók étkeztetésének előkészítésében és lebonyolításában a nyári napközis táborban június 19–23-ig.
2. Templomunk őrzése a hétköznapi napok valamelyikén és vasárnap délutánonként néhány órában.
3. Templomunk bemutatása előre bejelentkezett csoportoknak magyarul, angolul vagy németül.
4. Látogatók kalauzálása az Őseink Hite kiállításán.

Szeretettel várjuk azon diákok és felnőtt testvéreink jelentkezését, akik szívesen részt vennének ezen szolgálatokban! Önkéntes szolgálatvállalásukért illesse őket hálás köszönet!